

Szivárvány

A DEBRECEN-NAGYERDEI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2012/08

Ifis évszáró

„Szivárványívet helyezem a felhőkre, az lesz a szövetségnek, melyet én a világgal kötök.” 1Móz 9,13

Egy évem a gyülekezetben

„Mert ezer esztendő előtted annyi, mint a tegnapi nap, amely elmúlt, mint egy őr-váltásnyi idő éjjel.” (Zsolt 90,4) Ha ezer ennyi, akkor

mennyi egy esztendő? Eszembe jut Bródy János versének pár sora:

„A végtelenhez mérve szinte nem is létezünk, A csillagévek óráin egy perc az életünk.”

„Az Úr előtt ezer esztendő annyi, mint egy nap, és egy nap annyi, mint ezer esztendő.” (2Pt 3,8) Milyen gyorsan elszállt ez az egy év, mégis mennyi mindent magába foglalt. A keresztyén időfelfogás szerint az eltelt idő minőségét nem az idő tartama, hanem annak tartalma adja. Nemcsak kérhetjük a zsoltárossal, hogy „tanítsd úgy számlálni napjainkat, hogy bölcs szívhez jussunk” (Zsolt 90,12), de meg is vallhatjuk: „Bizony, jobb egy nap a te udvaraidban, mint máshol ezer. Jobb az Isten háza küszöbén állni, mint a bűnösök sátraiban lakni.” (Zsolt 84,11)

Nekem a Nagyerdei Gyülekezetben egy teljes év adatott arra, hogy segédlelkész-ként felügyelet és vezetés mellett élve mindazzal, amit a teológián tanultam, folyamatosan beletanuljak, hogyan vihető át mindez a gyakorlatba. Mindig szívesen fogok emlékezni az itt megélt és átélt dolgokra, alkalmakra. Az itt szerzett tapasztalat a későbbiekben hasznomra lesz.

A többgenerációs nagytábor hangulata, az istentiszteletek családi légköre formálta életemet, jól esik most visszatekinteni. A zenés áhítatok magas színvonala, a néhány délelőtti prédikálás nekem is feltöltődést jelentett. A csütörtöki bibliakörben tapasztalt őszinteség és megtisztelő bizalom erőt ad, hogy fiatalként merjek és tudjak még bátrabban idősebbek között is szolgálni. A Págiel ifisek elevensége, ugyanakkor mély gondolataik, kérdéseik eszembe juttatják gyermekéveimet, és bátorít arra, hogy türelemmel, de biztos támaszként állhassak mindenkor az Istent és önmagukat kereső ifjak elé. Az iskolában tartott hittanórák egyik nagy öröme, hogy felismerhettem, milyen sokat jelent és mennyire nem magától értetődő, ha valakit egészen kisgyermek korától a szüleik templomba visznek. Van, akiknek csak a morzsa jut, de abból is jól lehet lakni. (Mk 7,28) A kis elsősök mosolya, érdeklődése bátorít a misszióban. Isten még a legkisebbeket is tudja használni, és rajtuk keresztül szülőket, nagyszülőket megszólítani. Ezt érezhettem a családi istentiszteletek meghitt közösségében is. Nagyszerű élmény volt a gyülekezet kórusában szolgálni, az elkészült CD-felvételen énekelni, mert a kórus teljesítménye, összetartó ereje, a próbák hangulata, a szolgálat iránti lelkesedése további erőt, feltöltődést adott, hangjukon pedig mindig éreztem a derűt, az Istent alázattal magasztaló lelkületet. Szószék, orgonapad, zongoraszék, kórusban a dobogón, gyülekezeti pad – bárhol ültem a templomban, mindig otthon éreztem magam. A temetési igehirdetések, a lelkigondozói beszélgetések emberi titkok őrzőjévé tett, felelősségérzetemet mélyítik, az Isten titkainak sáfaraként

pedig hűségre és az evangélium állandó hirdetésére biztatnak. A jókedvű szerkesztőségi alkalmak a csapatmunka megannyi előnyét éreztetik velem. A hivatalban, megbeszéléseken, különböző csoportokban töltött idő hasznosnak és tartalmasnak bizonyult.

A kéthavonta tartott többnapos egyetemi konzultációk, az évfolyamtársakkal és tanáraimmal való találkozások további megerősítést jelentettek, biztatást adtak a gyülekezeti munkámhoz is.

A segédlelkészi év alatt is foglalkoztam a hit és a természettudomány kapcsolatának kutatásával. Előadóként is részt vehettem egy nemzetközi keresztyén tudományos diákköri konferencián Szegeden. A jövőben ezirányú kutatásaimat tovább szeretném folytatni.

Majd a későbbiekben saját családot is szeretnék.

Nagyon örülök, hogy a segédlelkészi évemet itt tölthettem. Köszönöm a lelkészcsalád segítőkész támogatását, a munkatársakkal családias légkörben végzett közös munkát, a gyülekezet befogadó szeretetét. Bízom abban, hogy az itt eltöltött év nem zárul le végleg. Az itt kialakult kapcsolatok számomra sokat jelentenek, és remélem, hogy továbbra is megmaradnak.

Isten iránti hálával tekintek az elmúlt évre. Úgy érzem, hogy az itt kapott ismeret és megélt tapasztalat későbbi szolgálataimra is hatással lesz.

*Peleskey Miklós Péter
segédlelkész*

Gyermekhétén

Kismamakör

A velünk vándorló Isten

Kedves Ifisek!

Az ifjúsági alkalmak a segédlelkészi szolgálatomnak csak egy kis szeletét adják, mégis sokat jelent nekem. Eszembe juttatja saját gyerekkoromat. Hogyan kerestem az Istent: olykor lázadva, máskor nyugodt szívvel, néha kétségbeesve, sokszor örömmel. Kerestem az utamat az életben, és társakat, barátokat, akik nem csak elkísérnek, hanem ugyanúgy részesei, átélői mindennek, mint én. Ifisnek lenni nekem azt jelentette, nemcsak gyülekezethez, hanem azon belül egy kisebb baráti társasághoz is tartozhatok, ahol közösen keressük Isten akarátát. Visszagondolva, túl a közös programokon, ahol jól éreztük magunkat, az igei alkalmak jelentettek a legtöbbet. Mert ez kötött bennünket össze. És ez köt benneteket is össze, ez kapcsol titeket a gyülekezethez, az egyházhoz, Isten népéhez. Nem egyszerűen a közösségben való gondolkodás, hanem az élő Ige, Jézus Krisztus. Erről szól az ifis lét: keresni az Ő útját, és megmaradni rajta. Nagyszerű érzés az a felfedezés, amikor a megtéréskor az ember feladja a saját útján való járást, rátalál az Isten útjára, és ezen az úton testvéreket kap maga mellé.

Vándorút az életünk. Nincsen nekünk maradandó városunk, hanem az eljövendőt várjuk. A vándorlás során minden változik körülöttünk. Az életkor, az iskolák, a közösség. Meghitt, bizalmas és remélt kapcsolat – életünk része, de a régi kötelékek fellazulhatnak, és újak alakulnak. De nemcsak a körülmények, a helyzetek, hanem közben mi magunk is változunk. Jó lenne találni egy biztos pontot, ami mindig ugyanaz. Egy biztos helyet, ahol mindig bizalommal feltölthetkezhetünk, letehetjük

terheinket és új erőt meríthetünk. Kell egy kiindulópont, ami olyan, mint egy repülőgép-anyahajó. Mindig a közelben van, biztonságérzetet ad, de nem láncol magához, felelősséggel egybekötött szabadságot biztosít.

„Velem vándorol utamon Jézus...” – hangzik az egyik ifjúsági ének első sora. A velünk vándorló Isten átkísér a földi életben, oltalmunk és erősségünk. Ott van a nehéz helyzetekben és az örömeinknél. Velünk van a boldog pillanatainkban, és amikor elhagyatottnak érezzük magunkat. Semmi nincs a tudtán kívül. Ez nem jelenti azt, hogy minden Isten akarata szerint megy végbe, hogy minden, ami történik velünk, annak Ő a mozgatórugója, mintha nem kaptunk volna szabad akaratot, mintha nem lenne bűn a világban, mintha nem lenne felelősségünk. A mindent Isten kezébe visszatoló ember inkább a sorsban hisz, de az Isten Úr a sors felett. Van szabad választás, és ahol az emberi erőfeszítés csődöt mond, ott az isteni hatalom nem tehetetlen. A Szentháromság Isten tud fordítani a reménytelen helyzeten, ki tud emelni a válságból. Nem konfliktus nélküli életet ígér, hanem jelenlétének áldásával biztat. Ha nincs gyökerünk, elvisz a szél, de nem a hullámok irányítanak ott, ahol erős az identitás. Nem a makacsságban vagy a fölényeskedésben erős, hanem a hova- és a kihez-tartozásban. Nem a változni nem akarásban, hanem a cél szem előtt nem tévesztésében. Az Isten hívásának engedelmeskedő ember rájön arra, hogy nem akkor lesz valakivé, hogyha evilági üdvcélokat keres magának, mint amilyen az élvezet hajszolása, a mások elismerésének elnyerése, képességek

elsajátítása, szupersztárság, álomesküvő. Hanem akkor talál magára az ember, amikor visszatálal Istenhez, és az Ige tükrén át szemléli önmagát. És nem azért lesz valaki, mert ő önmagában milyen értékes, hanem mert az Istené, akinek terve, célja van az életünkkel. Ezt a célt megtalálni csak az Isten útján, a Jézus Krisztus követésében lehet.

Az ifivezető olyan valaki, aki ezen az úton már előrébb tart, de maga is tanítvány. Nem lesz mindig veletek, de életetek egyik meghatározó szakaszában – amikor a legtöbb változáson mentek keresztül – van ott támasznak, segítségnek. Nem őt kell követni, ő csak az utat mutatja, felkínálja önmagát, és ez alapján kell meghoznotok a saját döntéseiteket. Bátran forduljatok hozzá segítségért – ahogyan tettétek is eddig –, mert jó, ha van egy tapasztalt személy, akiben meg lehet bízni, akivel együtt lehet imádkozni, aki nem kész válaszokat ad, hanem veletek együtt keres.

A világ sok utat kínál fel számotokra. Vigyázzatok, nem mindig a legkönnyebbnek tűnő a legjobb választás. Nem mindig a legnépszerűbb vezet célba. Sokan hívnak majd titeket, hogy tartsatok velük. Nem mindig a harsány kiáltást kell követni, nem biztos, hogy annak van igaza, aki a legmeggyőzőbben tud beszélni. Jézus a maga szelíd, halk szavával hív követésre, és az Őt keresőknek ezt mondja: „Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, csakis énáltalam.” (Jn 14,6) Járjatok az Ő útján, az Ő igazságát keressétek, hogy életeteket Őbenne találjátok meg.

Peleskey Miklós Péter

Templomunkban már számos istentiszteletet ültem végig vasárnapokon, kisgyermekkoromban pedig a gyermekistentiszteleteket.

Voltam már esküvőn, kerti partin, különféle előadásokon, ifiken, ifis rendezvényeken. Voltam már reggel, délben, este, délelőtt, délután rövidebb-hosszabb ideig. De ki gondolta volna, hogy egyszer egy egész éjszakát töltök a templomunkban, sátrat verve az udvaron?

„Nagyszerű ötlet!” – gondoltam, mikor meghallottam, hogy az idei ifis záróalkalom sátorozás lesz.

Ilyen még nem volt! Tervezgettem már napokkal előtte, hogy mikor és hogyan fogom elvinni a szükséges felszereléseket, mire lesz szükségem, no és persze vártam magát az estét, a sok színes programmal együtt.

Igazi nyári estét kaptunk ajándékba. Ehhez hozzáadódott a társaság, akik jókedvűen vettek részt az estén, és nem utolsó sorban a sok, színes program is: áhitat, imaséta a templomban, bográcskozás, éneklés, játék és a beszélgetések.

A hangulat nagyszerű volt! Volt olyan, hogy csendben eltöltöttünk egy kis időt és imádkoztunk, vagy énekelünk és dicsőítettük Istent.

Éjszaka a templomkertben sátorozni?

Egy nyári este, éjszaka, fáklyákkal kivilágított templomkert...

Annyira jó volt, hogy nekem az alvás el is maradt. Azt viszont ráértem pótolni, hiszen már nincs iskola.

Máthé Veronika, Nátánáel ifi

A nagytáboraink történetében idén először köszönthettük reggeli újsággal gyülekezeti tagjainkat. A sátoraljaújhelyi Várhegy Üdülő medencéje felett csillogó réztarajos, meg persze a Krisztust megtagadó Péter apostolt figyelmeztető kakas ihlette lapunk címét és rovatszerkezetét. A félig humoros, félig komoly hírlevél szerkesztésének minden fázisát hittanosokkal és ifisekkel végeztük napról napra. Ők gyűjtöttek anyagot a hírekhez, készítették a beszélgetéseket és írták a cikkeket. Együtt szerkesztettük a lapot, amelyet egy sátoraljaújhelyi üzletben sokszorosítottunk minden délután. Aztán másnap reggel a gyerekek árulták táborunk lelkes olvasóinak. Szerkesztőségünk kiscsirkéi mindig örömmel csipoghatták, hogy „Barom(f)i jól fogy a lap!”

Hálásak lehetünk azért, hogy fiataljaink humoros és komoly ötleteikkel, gondolataikkal, kreativitásukkal sokat tettek lapunk színvonalának emeléséért. Röviden: nagyon jó (tyúk és kakas) tollú főmunkatársai voltak a Hírkakasnak!

Reméljük, hogy ezek a fiatalok a misz-szióban is nagyobb szerepet fognak tudni vállalni. Ugyanis bízunk abban, hogy a Szivárvány, valamint a honlapunk szerzői utánpótlását is megtaláltuk személyükben, s már idén őstől együtt szerkeszthetünk velük egy ifjúsági rovatot. Istennek legyen hála, hogy létrejöhett ez a kezdeményezés!

Az alábbiakban ízelítőt közlünk a Hírkakas megjelent számainak rovatcímeiből és cikkeiből. A Szivárvány szeptemberi számában pedig részletesen is be fogunk számolni a gyülekezeti nagytáborról.

Fazakas Gergely

Szubjektív a baromfiudvarból

Láthatatlan színház – A kendő másik oldalán

Szemek bekötve, szereplők készen, a zene bekapcsol, vezetők, indulás! Átlépjük a küszöböt, a főszereplők lába még bizonytalanul keresi a talajt. Gyengéden, de

határozottan fogjuk kezüket, most mi vagyunk a szemük. Ha csak 15 percre is, de mi vagyunk azok, akikben „vakon” megbíznak. Csak hangokat hallanak, illatokat éreznek és érintéseket kapnak. Nem látnak minket, de tudják, hogy itt vagyunk. Néha elengedjük a kezüket, de érzik, hogy mellettük állunk.

Ismerős érzés, hogy valakit nem látsz, de mégis megbízol benne?

Aki kezét nyújtja neked, és még listára sem kell feliratkoznod ahhoz, hogy bejuss hozzá. Nem csúszik el az idővel, mint ahogy mi elcsúsztunk. Nem romlik el a hangosítása sem, ahogy a miénk. Olykor Ő is könnyeket csal a szemedbe, de bizonyos, hogy le is törli azokat, és biztonságosan vezet téged.

Gyuris Kinga, Matuzsálem ifi

Ej, mi a kő? (Tábori életképek)

Fél adag

Fél adagot esznek a kicsik,
Egészet kapnak a nagyok.
Az Igéből nem kérek kicsit,
Mert én egész ember vagyok.

Kozák Rudolf, nagyhittan

Tábori gyorsinterjúk

Beszélgetés a legfiatalabb táborlakóval,
Berényi Ábellel (3 hónapos)

Hírkakas: – *Hogy érzi magát első táborozóként?*

Berényi Ábel: – Oáááááááá!

H.: – *Visszajönne még?*

B. Á.: – Brühühühühühü!

H.: – *Köszönöm az interjút!*

*Gonda Zsófia és Pusztai Réka,
középhittan*

Az ifjú szerkesztők

Arra születtem

hogy kisgyerek legyek,
anyám mellett játsszam hosszú éveket,
arra születtem, hogy felnőtt is legyek,
s megértsem a szóból azt, amit lehet,

s végül arra jöttem én e világra,
hogy hinni tudjam: nem vagyok hiába.

Arra születtem, hogy megszeressenek,
s megszeressem én is azt, akit lehet,
arra születtem, hogy boldog is legyek,
s továbbadjam egyszer az életemet,

s végül arra jöttem én e világra
hogy belehalnom se kelljen hiába.

Adamis Anna

Vakációs gyermekhét

Az idei vakációs gyermekhéten közel ötven, hittanos korú gyermek vett részt. A közös éneklés után bibliai történetek feldolgozása következett vidám, játékos foglalkozáson hitoktatók és segítők vezetésével. A két népesebb magyar nyelvű csoport mellett egy angol és egy német nyelvű csoport is volt.

A foglalkozások közötti szünetben bőséges tízórai várt a gyermekekre a friss levegőn. A hét lezárásaként a vasárnapi fél 11-es istentiszteleten énekléssel, jelenettel, aranymondással szolgáltak a gyermekek. Köszönjük a segítséget azoknak, akik önkéntes konyhai munkával, zenével, süteménnyel, gyümölcssel, üdítővel hozzájárultak az alkalomhoz, a gyermekeknek a részvételt, a szülőknek a támogatást, a csoportvezetőknek az áldozatkész szolgálatát!

Ifis évzáró

„Utadat, Uram, ismertesd meg velem, ösvényeidre taníts meg engem!”

(Zsolt 25,4)

Hírek

♦ **Úrvacsorai előkészítő alkalom:** szeptember 6-8. csütörtök-szombat 6 órákor.

♦ **Úrvacsorai istentisztelet:** szeptember 9. fél 9 és fél 11 órákor.

„Rekreációra, újjászületésre van szükség.

Olyan időket értünk újra, hogy nem lehet messze az idő, melyben az Isten a kövekből is prófétákat teremt. Az emberiség nem érheti meg, hogy elveszzen az a mérhetetlen haszon, mely a krisztusi igazságokból két ezredéven át származott róla. És ennek az újjászületésnek újra csak a Biblia lesz a forrása és a keresztvíze. Ha lesz, aki fel tudja olvasni a világnak az igazság tiszta fölfogásával: akkor megszületik az új, eleven, éltető hit, mely lélekben és igazságban megtalálja a mindent megmagyarázó és harmóniába hozó világfölfogást.”

(Móricz Zsigmond: A Biblia)

Zenés áhítat

(vasárnaponként 5 órákor)

Aug. 12. Beeri Barnabás zongorázik

Aug. 19. Tabajdi Ádám orgonál

Aug. 26. Karasszon Dezső orgonál

Szept. 2. Tornyai Péter hegedül, Dóry Zsuzsa gondolkázik

Szept. 9. Tóth Anikó orgonál

Imádkozzunk...

- ♦ egyházunk biztonyságtételéért,
- ♦ gyülekezetünk lelki épüléséért,
- ♦ nemzetünk lelki megújulásáért.

Információ

Gyülekezeti honlapunk címe, melyen a Szivárvány is megtalálható:

www.refnagyerdo.hu

E-mail: refnagyerdo@gmail.com

Kórházlelkészek:

Kenézy Kórház – 511-777/1943

Klinika – 411-600/4978 (üzenetreggítős)

Európa Rádió – 94,4 MHz

Szivárvány –

a Debrecen-Nagyterdei Református Egyházközség hírlevele
4032 Debrecen, Bolyai u. 25. Telefon: (52) 410-811

Felelős kiadó: Püski Lajos

Nyomda: Litográfia

20. évfolyam 8. szám

Egyházközségünk számlaszáma:

Gyülekezeti honlapunk címe:

Tördelés: Bene Lászlóné

Készült 450 példányban

Megjelenik havonta

11738008-20012917

www.refnagyerdo.hu